

อาชญากรรมในชีวิตประจำวัน

Crime of Life

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....86830
วัน,เดือน,ปี.....16 ส.ค. 2552

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์

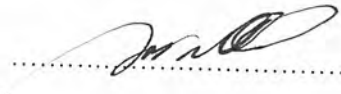
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

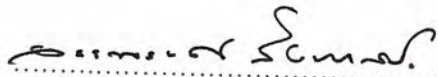
ปีการศึกษา 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี)

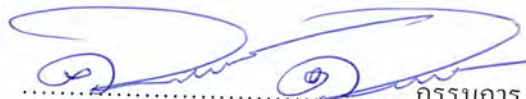
.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)
.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราขุน)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)
.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

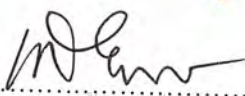
.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์กันจนา คำโสภี)
.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)
.....กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ (อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)
.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)
.....กรรมการ (อาจารย์ศิรินิตย์ ศิริจิเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพ็ชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	อาชญากรรมในชีวิตประจำวัน
	Crime of Life
ชื่อ	นาย คมกฤษ งามเชื้อ
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2546
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ

บทคัดย่อ

ข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวที่ข้าพเจ้าได้รับรู้รับฟังอยู่ตลอดเวลา เพราะทุกวันนี้เรื่องราวเหล่านี้กลายเป็นส่วนหนึ่งที่ทุกคนต้องรับรู้ตลอดเวลา เช่นเมื่อข้าพเจ้าได้ดูโทรทัศน์ก็จะมีข่าว ไม่ว่าจะ เป็นข่าวภาคเที่ยง ข่าวภาคค่ำ ล้วนจะมีเรื่องราวเกี่ยวกับคดีอาชญากรรม หรือเมื่อข้าพเจ้าอ่าน หนังสือพิมพ์ไม่ว่าจะเป็นฉบับไหนก็จะมีข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวพาดหัว ทุกวันต้องมีข่าวมากัน ตายจนดูเป็นเรื่องปกติไม่ใช่เรื่องแปลก ซึ่งเป็นข่าวที่คุ้นเคยอยู่บ่อย ๆ เช่น คดีตำรวจวิสามัญผู้ค้า ยาเสพติด คดีแม่ใจร้ายทิ้งลูกจนถึงขยะ คดีฆาตกรรมอำพราง คดีปล้นทำร้ายร่างกายตามสถานที่ เปลี่ยวต่าง ๆ คดีทารุณกรรมเด็ก ข่าวเหล่านี้เป็นเรื่องเดิม ๆ ที่มีทุกวันเพียงแต่每天有มีการเปลี่ยน ผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ข้าพเจ้าจึงนำเรื่องราวอาชญากรรมมาเป็นแนวความคิดในการสร้างสรรค์ อาจจะดูเป็นเรื่องราวที่โหดร้าย แต่ก็ เป็นความจริงที่มีอยู่ทุกวัน เหตุการณ์เหล่านี้ก็คงไม่มีใคร อยากให้เกิดขึ้นกับตัวเองหรือกับคนที่เรารัก ข้าพเจ้าจึงนำเอาความรู้สึกสะเทือนใจกับเรื่อง อาชญากรรมมาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ ในรูปกึ่งนามธรรม โดยอาศัยเทคนิคจิตรกรรม สี น้ำมันบนผ้าใบ ซึ่งเนื้อหาของงานแสดงถึงสภาพศพที่ดูโหดร้าย น่าเศร้าใจในคดีต่าง ๆ พร้อมทั้ง แสดงเรื่องราวของพื้นผิวที่ดูหยาบกระด้างรุนแรง ซึ่งเกิดจากการใช้พู่กันปาดป้ายสีลงไปเร็ว ๆ และปล่อยให้แห้งโดยไม่มีใครเกลี่ยให้เป็นเนื้อเดียวกัน ร่องรอยเหล่านี้ข้าพเจ้าใช้เป็นสัญลักษณ์ ของความรุนแรง ความป่าเถื่อนของผู้กระทำ และยังมีพื้นผิวที่เกิดจากการใช้เครื่องมือในงานช่าง คือเครื่องมือเจียรไม้ ข้าพเจ้านำเสนออุปกรณ์ชิ้นนี้มาสร้างพื้นผิวของงาน ซึ่งพื้นผิวที่เกิดจาก อุปกรณ์ชนิดนี้มีลักษณะที่แปลกและสื่อถึงความรุนแรงได้เป็นอย่างดี ผลงานชุด อาชญากรรมใน ชีวิตประจำวัน มีจำนวนผลงานทั้งหมด 4 ชิ้น และแบบร่างทั้งหมด 12 ชิ้น ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้า มุ่งหวังที่จะถ่ายทอดให้ผู้คนได้เห็นสภาพความเป็นจริงอันสุดแสนจะโหดร้าย ที่กลายมาเป็นส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่งในชีวิตประจำวันของทุกคนในสังคมไปแล้ว ทุกวันนี้เรื่องราวเหล่านี้อยู่ใกล้ตัวทุกคน และอยู่ในทุก ๆ ที่ที่คนอยู่ไม่ว่าจะเป็นในบ้าน ในห้องนอน ในที่ทำงาน ซึ่งทุกคนคิดว่าสถานที่เหล่านี้เป็นที่ที่ปลอดภัยที่สุด ซึ่งถือว่าเป็นความคิดที่ผิดอย่างมหันต์

ข้าพเจ้าเพียงหวังว่าผลงานชุดนี้จะเป็นสัญญาณเตือนภัยให้ผู้คนในสังคมรู้ว่าเรื่องราวของอาชญากรรมเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัว และกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของทุกคนไปแล้ว และข้าพเจ้ายังหวังว่าทุกคนทุกท่านจะใช้ชีวิตต่อไปในสังคมอันโหดร้ายนี้ด้วยความไม่ประมาท เพื่อรักษาชีวิตและทรัพย์สินของทุกคน และอยู่อย่างช่วยเหลือเกื้อกูลกันตลอดไป

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ ศาสตราจารย์ เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ ที่ได้ให้คำปรึกษาและข้อคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งแนะข้อผิดพลาดและสิ่งที่ควรปรับปรุงเกี่ยวกับพฤติกรรม และผลงานของข้าพเจ้า จนศิลปนิพนธ์ชุดนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ สรรณรงค์ สิงหเสนี, รองศาสตราจารย์ อลิตา จันผิงเพชร, อาจารย์วุฒิกร คงคา ตลอดจนคณาจารย์ประจำภาควิชาวิจิตรศิลป์ทุกท่านที่สั่งสอนความรู้ทางวิชาการ และประสบการณ์ทางด้านศิลปะอันเป็นพื้นฐานในการทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้าเสมอมา

ท้ายนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่ได้ให้ชีวิต ให้ความรัก คอยอบรมเลี้ยงดูข้าพเจ้ามาจนถึงวันนี้ ตลอดจนกำลังทรัพย์ที่มีให้ข้าพเจ้าเสมอมา รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจให้แก่ข้าพเจ้าโดยตลอดจนสำเร็จการศึกษา

นาย กนกฤช งามเชื้อ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
ที่มา	3
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	5
แนวความคิดสร้างสรรค์	13
3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	14
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	14
กระบวนการสร้างภาพร่าง	23
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	24
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	24
การจัดองค์ประกอบ	28
5 บทสรุป	33
เอกสารอ้างอิง	35
ผลงานศิลปะ	36
ประวัติผู้เขียน	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพประกอบอภิปรัชญา	5
ภาพร่างชุดที่ 1	15
ภาพร่างชุดที่ 2	17
ภาพร่างชุดที่ 3	19
ภาพร่างชุดที่ 4	21
ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ	25
ภาพประกอบการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ	29
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	37
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	38
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	39
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

พฤติกรรมที่เป็นปรปักษ์ต่อสังคมไม่ใช่เป็นอาการทางจิต แต่บุคคลที่มีความประพฤติขัดแย้งกับสังคมจะมีพฤติกรรมที่ผิดปกติไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมมากกว่าคนที่มีความผิดปกติทางอารมณ์หรือจิตใจ มีลักษณะสำคัญคือการขาดพัฒนาการทางศีลธรรมขาดความรู้สึกลึกซึ้งชอบชั่วดี ไม่สามารถทำตามกฎเกณฑ์ขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม ที่คนอาศัยอยู่กับความ ต้องการของคนเป็นส่วนใหญ่ ไม่สนใจความต้องการของคนอื่น มักทนความขัดข้องใจไม่ได้ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อย่างไม่มีจุดหมาย สามารถทำผิดได้โดยไม่รู้สึกลึกซึ้ง ไม่มีความรับผิดชอบชั่วดีและ ไม่มีความรักใคร่นอกจากตัวเอง เกิดจากการขาดการอบรมเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยาจากครอบครัว เนื่องจากครอบครัวในปัจจุบันไม่มีเวลาเพียงพอ รวมทั้งอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวบุคคล นั้น ๆ ส่งเสริมและกระตุ้นให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ง่าย การทะเลาะเบาะแว้ง การอยู่ในถิ่นอาศัยไม่ดีรวมทั้งเกิดจากบุคลิกภาพภายในจะทำให้มีผลต่ออารมณ์ และ ลักษณะพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม จะส่งผลกระทบต่อการกระทำที่แสดงออก มนุษย์เรามีหลายรูปแบบยิ่งในสังคมปัจจุบันไม่มีอะไรที่ปลอดภัยเลยต่อคนแปลกหน้า เพราะบางคนแสดงออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ที่ไม่พึงประสงค์ เมื่ออ่านข่าวหนังสือพิมพ์ ฟังรายการวิทยุ หรือดูโทรทัศน์ จะเจอข่าวอาชญากรรมส่วนใหญ่เกิดจากการแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าว ฆาตกรโหดฆ่าเด็ก นักเรียนยกพวกตีกัน บางคนทำร้ายตัวเอง ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้ล้วนมาจากการขาดความระมัดระวัง ขาดสติตามแต่สถานการณ์ที่มากระทบจิตใจ พฤติกรรมที่แสดงออกมา หลากหลายเหล่านี้เพราะสิ่งแวดล้อมที่มากระทบปัญหาต่าง ๆ จึงทำให้มนุษย์ในปัจจุบัน ไร้จิตสำนึก

ความสำคัญของโครงการ

จากการที่ข้าพเจ้าได้อ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ ดูรายการโทรทัศน์หรือติดตามข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ ทำให้เล็งเห็นถึงสภาพของสังคมในปัจจุบันที่มีชีวิตอยู่แบบไร้สามัญสำนึก มักมีอคติมีจิตใจที่คับแคบลง ไม่พยายามปรับตัวแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิต ไม่ยอมรับความเป็นจริง ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตสามารถมีความสุข หลีกเลี้ยงที่จะเจอปัญหาและมีกระหายความรู้สึกออกมา ด้วยการกระทำโดยขาดสติ ส่งผลให้สังคมปัจจุบันมีแต่ข่าวการสูญเสีย ข่าวอาชญากรรม ซึ่งเกิดจากการตัดสินใจที่ผิดพลาดของบุคคลกลุ่มหนึ่งที่เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีความผิดปกติ ถ้าเรามองบุคคลต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราให้ละเอียดแล้วจะสังเกตเห็นได้ว่า แต่ละคนล้วนมีความแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งทางด้านร่างกาย การแสดงออกทางอารมณ์ ความคิด บุคลิกภาพเป็นสถานะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอกให้เกิดความต้องการ เป็นที่มาของความก้าวร้าวเป็นแรงจูงใจที่รุนแรงมาก ซึ่งมีแนวโน้มทำให้เกิดความต้องการอยากทำร้ายผู้อื่น เกิดการฆ่ากันตาย ตามสภาพแวดล้อมของสังคมปัจจุบันที่ถูกควบคุมโดยกฎเกณฑ์ที่ไม่พึงประสงค์ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความคิดที่จะแสดงให้เห็นผลของการกระทำของมนุษย์ในปัจจุบันไว้ในรูปแบบงานศิลปะ ในลักษณะสภาพของการสูญเสียนั้นเกิดจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละวันเพื่อสะท้อนถึงสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์ การกระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรงทางด้านอารมณ์ ตลอดจนพฤติกรรมที่เสื่อมลงตามลำดับของสังคม

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงภาพอาชญากรรมในชีวิตประจำวัน โดยใช้ศิลปะเป็นสื่อถ่ายทอดรูปแบบ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก
2. เพื่อแสดงให้เห็นถึงการกระทำที่มนุษย์กระทำต่อมนุษย์ด้วยกันเอง ซึ่งเป็นการกระทำที่โหดร้าย ขาดจิตสำนึก สนใจแต่ความรู้สึกความต้องการของตัวเอง
3. เพื่อกระตุ้นให้ทุกคนใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างไม่ประมาท

ขอบเขตโครงการ

1. โครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาชญากรรม โดยนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงผสมผสานกับจินตนาการส่วนตัวของข้าพเจ้า โดยเน้นบรรยากาศที่ดูแล้วรู้สึกสะท้อนใจ และสลดหดหู่ ตามความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่ออาชญากรรม
2. โครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นการสร้างสรรค์ผลงานในแนวกึ่งนามธรรม
3. โครงการศิลปนิพนธ์ ชุดนี้เป็นการสร้างสรรค์ผลงานโดยผ่านกรรมวิธีทางด้านจิตรกรรมผสม
4. ผลงานมีจำนวนทั้งหมด 4 ชิ้น
  - 4.1 ชิ้นที่ 1 “อาชญากรรมในชีวิตประจำวัน 1” ขนาด 200 x 250 ซม.
  - 4.2 ชิ้นที่ 2 “อาชญากรรมในชีวิตประจำวัน 2” ขนาด 160 x 200 ซม.
  - 4.3 ชิ้นที่ 3 “อาชญากรรมในชีวิตประจำวัน 3” ขนาด 200 x 250 ซม.
  - 4.4 ชิ้นที่ 4 “อาชญากรรมในชีวิตประจำวัน 1” ขนาด 180 x 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มาและแนวคิดสร้างสรรค์

ที่มา

สิ่งแวดล้อมภายในครอบครัวข้าพเจ้าคิดว่าเป็นสถาบันแรกสุดและมีความสำคัญที่เด็กได้รับล้วนมีผลต่อการพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางอารมณ์บุตรมักจะเลียนแบบบุคคลที่ใกล้ชิดกับตนเองที่สุด พ่อแม่ที่เข้าใจลูกเอาใจใส่รักใคร่และยอมรับจะทำให้เกิดความพึงพอใจต่อชีวิต และสามารถปรับตัวเป็นผู้ใหญ่ที่ดี ส่วนเด็กที่เกิดจากครอบครัวที่ขาดความรักความอบอุ่น มักเป็นเด็กที่รักใคร่ไม่เป็นและกลายเป็นเด็กมีปัญหา การปล่อยปละละเลย ทะนุถนอมมากเกินไป เข้มงวดเกินไปของพ่อแม่ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ความคาดหวังในชีวิตมากเกินไปล้วนแต่เป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่มาของการ “ก่อเกิดอาชญากรรมในปัจจุบัน” ทั้งของเด็กและผู้ใหญ่ เพราะส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นการพัฒนาจากทางด้านจิตใจของคนตั้งแต่เกิด เมื่อโตขึ้นจึงทำให้มีความประพฤติที่แปลก ๆ และยิ่งในปัจจุบัน เช่น คนกรุงเทพฯ ซึ่งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยอากาศเป็นพิษ เสียงดังรบกวนตลอดเวลา ย่อมส่งผลให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพและสุขภาพจิตของประชาชน ส่วนจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ปัญหาความแออัดของเมือง การแก่งแย่งกันในการประกอบอาชีพ อิทธิพลของสื่อมวลชน วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือประเภทต่าง ๆ ค่านิยม ฯลฯ ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนมากขึ้นทุกขณะ ความเครียด ความเกลียดชังขาดความรัก ความขัดแย้งและถกเถียงกันตลอดเวลา ทำให้คนในสังคมปัจจุบันเกิดความผิดปกติทางจิตใจ นอกจากนี้ความโดดเดี่ยวอ้างว้าง เฉื่อยชา หมกมุ่นแต่เรื่องของตน ความที่อดอยหกดหวัง เมื่อมองย้อนกลับไปยังสิ่งที่กระทำ และได้พบกับความล้มเหลวของชีวิตบุคคลนั้นจะเกิดความขมขื่น ท้อแท้ หดหู่ต่อชีวิต สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปทำให้เกิดความกลัว วิตกกังวล บางอย่างก็กระทบจิตใจของคนในสังคมปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจและอารมณ์ การนอกใจปัญหาการหย่าร้าง การพลัดพรากจากคนรัก และการรำลึกถึงความหวังที่ขมขื่นเมื่อมีความเศร้ามาก ๆ จะส่งผลให้เกิดโรคประสาทซึมเศร้า บางรายเกิดการสูญเสียอวัยวะอย่างจากอุบัติเหตุหรือการผ่าตัด ถึงขั้นรุนแรงขนาดฆ่าตัวตาย กลายเป็นคนโรคจิต

พฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกมาในชีวิตประจำวัน ถูกควบคุมด้วยอารมณ์และสติปัญญา บางครั้งอารมณ์เป็นตัวควบคุมพฤติกรรม ทำให้การกระทำบางสิ่งบางอย่างตามใจตนเอง หรือทำตามอารมณ์แต่บางครั้งพฤติกรรมที่มนุษย์ยังแสดงออกถูกควบคุมด้วยสติปัญญาทำให้มีการกระทำด้วยหลักการและเหตุผล หรือเรียกง่าย ๆ ว่า ทำด้วยสมองโดยปกติอารมณ์และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สติปัญญาต่างก็ช่วยกันควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ ที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าแต่ส่วนใหญ่มนุษย์ยึดเอาอารมณ์เป็นหลักในการตัดสินใจเลือกกระทำอย่างไรอย่างหนึ่งมากกว่าการใช้เหตุผลหรือใช้สมอง มนุษย์ทุกคนล้วนมีอารมณ์ต่าง ๆ เป็นต้นว่า อารมณ์รัก กลัว ตื่นเต้น ดีใจ เสียใจ วิตกกังวล เกลียด โกรธ ฯลฯ อยู่ในตัวด้วยกันทั้งสิ้น จะแตกต่างกันตรงที่การแสดงออกและการควบคุมอารมณ์ บางคนเมื่อเกิดอารมณ์ชนิดหนึ่งชนิดใดขึ้น ก็สามารถระบั้งความรู้สึกหรือควบคุมอารมณ์ได้ดี แต่บางคนไม่สามารถระบั้งอารมณ์ได้ จะแสดงพฤติกรรมออกมาทันที อารมณ์บางอย่างเป็นที่ปรารถนาและอยากให้อยู่กับตนเองนาน ๆ แต่อารมณ์บางอย่างไม่พึงปรารถนา และอยากให้สิ้นสุดไปโดยเร็ว ดังนั้นแต่ละคนจึงต่างเสาะแสวงหาความสุข พยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างที่จะทำให้ตนเองเกิดความสุขสบายและมั่นคง ขณะเดียวกันก็พยายามหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด ขจัดความไม่สบายใจ และความขุ่นข้องหมองใจทั้งหลายออกไปให้พ้นตัว สภาวะจิตใจที่ปั่นป่วนเมื่อมีสิ่งเร้ามากระตุ้น ทำให้เกิดอารมณ์อย่างฉับพลัน¹

ในปัจจุบันซึ่งการก่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ล้วนเกิดมาจากอารมณ์ของแต่ละคน สิ่งเร้าต่าง ๆ จากสภาพแวดล้อมที่บีบบังคับการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น ความรู้สึกไม่พึงพอใจในความเป็นอยู่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามธรรมชาติมักพบกับความกดดัน และความตึงเครียดอยู่เสมอ จึงทำให้คนในสังคมปัจจุบันสามารถทำอะไรไปตามใจชอบโดยไม่สนใจว่าสิ่งที่ทำไปนั้นผิดศีลธรรมหรือกฎหมาย

¹รองศาสตราจารย์ ขนิษฐา วิเศษสาร, จิตวิทยาทั่วไป, พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพมหานคร, 2544, หน้า 208.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่มาและแรงบันดาลใจจากสภาพแวดล้อม

ภาพข่าวในชีวิตประจำวันที่มีแต่เรื่องราวที่โหดร้าย ซึ่งเป็นการกระทำของมนุษย์ต่อมนุษย์ด้วยกันเอง เพราะความโลภ ความเห็นแก่ตัว ความขัดแย้งขัดผลประโยชน์ ความเกลียดชังชักนำให้เกิดอาชญากรรม ซึ่งเรามักได้รับรู้รับฟังคดีหรือข่าวที่คุ้นเคยอยู่ทุกวันเช่น “ภาค 4 จับตาย ‘เสี้ยมไก่’ เอเยนต์ใหญ่ในอีสาน” “ใบสั่งแก๊งเคนนรกลั่นลูกของใส่กระจุย” “แม่โหดยึดลูกลงถังตายอนาถ” “จามหัวกะโหลกดับสยองเศรษฐกิจเมืองแม่สอด” หัวข้อข่าวเหล่านี้สะท้อนถึงจิตใจของมนุษย์ที่มีความโหดร้าย ขาดการยับยั้งชั่งใจ เห็นแก่ตัว คิดถึงแต่ผลประโยชน์ของตนเองไม่สนใจความทุกข์ความทรมานของผู้อื่น

ภาพข่าวจากหนังสืออาชญากรรม เล่มที่ 980

ภาพข่าวจากหนังสืออาชญากรรม เล่มที่ 982

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสืออาชญากรรม เล่มที่ 969

ภาพข่าวจากหนังสืออาชญากรรม เล่มที่ 970

**กตลอุไต้เอ็มมูเร้งฆ่า
ผ่ากะไหลกตบัสยอง**

ภาพข่าวจากหนังสืออาชญากรรม เล่มที่ 975

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพข่าวจากหนังสืออาชญากรรม เล่มที่ 981

ภาพข่าวจากหนังสืออาชญากรรม เล่มที่ 981

โจรใต้เบียดอีก 2 ขามรพ.-พ้อค้า

หัวข้อข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 19 มีนาคม 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ วันที่ 19 มีนาคม 2547

ภาพข่าวจากหนังสืออาชญากรรม เล่มที่ 981

ภาพข่าวจากหนังสือพิมพ์ ข่าวสด วันที่ 14 มีนาคม 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ

แนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ศิลปินทุกคนย่อมเคยได้รับอิทธิพลทางศิลปะจากผลงานของศิลปิน หรือลัทธิต่าง ๆ ในยุคก่อน มีทั้งอิทธิพลทางด้านรูปแบบ อิทธิพลทางด้านความคิด เพื่อนำมาเป็นแบบอย่างและผสมผสานกับลักษณะเฉพาะตัวของศิลปินเอง ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้น ก็ย่อมมีแนวทางและข้อมูลเกี่ยวกับผลงานทางศิลปะที่มีลักษณะในแนวทางเดียวกันเพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าโดยข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลวิธีการเขียนภาพจากศิลปะแนวกึ่งนามธรรม ซึ่งเป็นแนวนั้นอารมณ์ความรู้สึก หลีกหนีจากรูปแบบที่เหมือนจริง มีรูปแบบของสีและพื้นผิว รูปแบบการสร้างสรรค์ที่เป็นตัวของตัวเอง ซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลความงามทางศิลปะจากศิลปินคนสำคัญชาวต่างประเทศซึ่งล้วนเป็นศิลปินคนสำคัญของโลก และเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ดังรายละเอียดที่ข้าพเจ้าจะกล่าวต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Francis Bacon

Portrait of Isable Rausthorne 1967

Oil on canvas

Study After Velazquez 1950

Oil on canvas

ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon)

“จิตรกรชาวอังกฤษ ผู้ซึ่งถ่ายทอดอารมณ์เจ็บปวด รุนแรง และเปล่าเปลี่ยวของมนุษย์ ออกมาเป็นจิตรกรรมที่เต็มไปด้วยพลัง เบคอนมักจะได้ความคิดในการทำงานจากจิตรกรรุ่นก่อน ดังเช่น จิตรกรรมชื่อ ศีรษะที่ล้อมรอบอยู่ด้วยหัวผักกาด (Head Surrounded by Sides of Beef 1954) วาดด้วยเทคนิคสีน้ำมัน ได้ความคิดมาจากจิตรกรรม Pop Innocent ของ Velazquez ไปป หรือพระสังฆราชที่เราเห็นในจิตรกรรมของ Velazquez ได้ทรงนั่งอยู่ในท่าเดียวกัน แต่กลายเป็นเสมือนปีศาจที่กำลังกู่ตะโกน”²

งานของเบคอนเป็นงานที่แสดงความเป็นตัวเองอย่างชัดเจน มีรูปแบบของคน que แสดงถึง อารมณ์ของมนุษย์ที่ถูกบีบคั้นอย่างรุนแรง ซึ่งเบคอนได้สร้างรูปคนให้บิดเบี้ยวราวกับปราศจาก กระดูก แขน ขา คล้ายถูกบิดเป็นเกลียว ผลงานของเบคอนมีการจัดองค์ประกอบที่มีความขัดแย้ง มีการใช้สีที่ตัดกัน เบคอนจะป้ายพู่กันขนาดใหญ่เป็นรูปร่างคน และทิ้งร่องรอยของพู่กันให้ขัดกับความเรียบของพื้นหลัง ส่วนประกอบอื่นๆ เขาจะใช้เส้นตรงและเส้นโค้ง แสดงให้เห็นเป็น มุมห้อง ขอบเตียง หรือโต๊ะ งานเบคอนได้แสดงถึงความปวดร้าวของมนุษย์โดยผ่านการ แสดงออก จากปากที่อ้าแสดงอาการร้องจนสุดขีด หรือจากร่างกายที่บิดเบี้ยว ใบหน้าที่มีรูปทรง เอะอะ

² ศศ. จิระพัฒน์ พิตรปรีชา, สำนักพิมพ์เมืองโบราณ, 2545 หน้า 337.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Egon Schiele

The Family 1918

Oil on canvas

149.7 x 160 cm.

อีกอง ชีลเล่ (Egon Schiele)

“ส่วนชีลเล่นั้นเป็นผู้ที่มีอารมณ์แปรปรวนเต็มไปด้วยความหวาดวิตก จิตกรรรมภาพคนของเขาจึงเต็มไปด้วยการแสดงออกที่ดูแล้วให้ความรู้สึกตึงเครียด อึดอัด เขามักจะจัดทำทางของแบบให้ดูก้าวร้าวทั้งสีหน้าท่าทางการแสดงออกถึงอารมณ์ต่าง ๆ ของมนุษย์ในจิตกรรรมของเขานั้นจัดว่ายอดเยี่ยม (ส่วนหนึ่งมาจากการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับจิตไร้สำนึก (Unconscious) ของ فروยด์) งานหลายชิ้นแสดงออกในเรื่องเพศอย่างเปิดเผยและล่อแหลมต่อศีลธรรม การมีเอกลักษณ์ของตัวเองและมีฝีมือการใช้เส้นและสีที่สั้นไหลททำให้ชีลเล่ได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งในเอ็กเพรสชันนิสต์ผู้ยิ่งใหญ่ของโลก เขาเสียชีวิตเมื่อมีอายุเพียง 28 ปี ด้วยโรคทางเดินหายใจ”³

อีกอง ชีลเล่ เป็นศิลปินเอ็กเพรสชันนิสต์ ซึ่งเป็นความเคลื่อนไหวทางศิลปะที่เกิดขึ้นในประเทศเยอรมนี แต่ก็ได้แผ่ขยายไปยังประเทศในทวีปยุโรปอีกหลายประเทศ ซึ่งอีกอง ชีลเล่ ก็เป็นศิลปินเอ็กเพรสชันนิสต์คนสำคัญของออสเตรีย ซึ่งเป็นศิลปินที่มุ่งเน้นธรรมชาติกามพิสัยของมนุษย์ ด้วยรูปทรงที่บิดเบี้ยว จิตกรรรมของอีกอง ชีลเล่ เป็นการสะท้อนกฎธรรมชาติและความผูกพันกันระหว่างมนุษย์ ชาย หญิง

³ หนังสือเล่มเดียวกัน, หน้า 145.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Willem de Kooning

Woman I 1950-1952

On on wood

75.7 x 58 นิ้ว

“เดอ กูนนิง แสดงนัยยะการขุดค้นของศิลปินจากรูปทรงหนึ่งอย่างไม่สิ้นสุด เป็นการรวมเอารูปทรงต่าง ๆ มาไว้ด้วยกัน จินตภาพที่เกาะเกี่ยวกันจนเป็นรูปเดียว โดยไม่มีรูปร่างใดโดดเด่นขึ้นมาจากโครงสร้างที่กำหนดไว้ ทำให้เกิดลักษณะที่นักวิจารณ์ศิลปะเรียกว่า “การเลื่อนไหลของปริมาณของแข็ง”⁴

เดอ กูนนิง เป็นศิลปินที่แสดงอารมณ์และที่แปร่งที่รุนแรง เขาจะไม่วัดควักวักแกว่งป้ายปาตหรือสาดสีใส่ผืนผ้า แต่จะใช้เวลาแห่งพิณิจพิจารณารูปร่างรูปทรงที่สร้างขึ้นมาแล้วก่อนที่จะลงมือเขียนภาพอย่างไตร่ตรองต่อไปด้วยพลังความมั่นใจ

⁴ หนังสือเล่มเดียวกัน, หน้า 443.

แนวความคิด

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอสภาพความโหดร้ายที่อยู่คู่กับชีวิตประจำวันคือเรื่องราวอาชญากรรม ซึ่งแนวความคิดของข้าพเจ้าอาจจะดูเป็นสิ่งที่โหดร้ายอยู่แล้วรู้สึกไม่ดี แต่สิ่งนี้ก็เป็นเรื่องจริงที่มีอยู่ในสังคม มันเป็นสิ่งที่เลวร้ายที่อยู่ร่วมไปกับการดำเนินชีวิตของเรา ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอแง่มุมหนึ่งซึ่งไม่ว่าชีวิตแต่ละวัน คนเราจะดำเนินชีวิตไปอย่างไร การเข่นฆ่า การทำร้ายกัน ความขัดแย้งกัน ก็ยังมีอยู่ทุกวัน ข้าพเจ้าจึงนำเอาความรู้สึกหดหู่และสะเทือนใจกับเรื่องราวเหล่านั้นมาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะโดยผ่านเทคนิคจิตรกรรม ซึ่งข้าพเจ้าก็หวังเพียงว่าผลงานชิ้นนี้จะเป็นอุทาหรณ์ และเครื่องเตือนใจให้มนุษย์ทุกคนใช้ชีวิตที่ตั้งอยู่บนความไม่ประมาทตลอดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ปัจจุบันนี้อาชญากรรมกลายเป็นเรื่องราวที่อยู่ใกล้ชิดกับตัวเรามากอย่างน่าใจหาย ทุกคนไม่อาจรู้ล่วงหน้าได้เลยว่าวันหนึ่งวันใดหรือเราหรือใคร จะเป็นเหยื่อของอาชญากรเป็นคนต่อไป สาเหตุที่สังคมสมัยนี้เลวร้ายลงทุกวัน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะจิตใจของมนุษย์ที่ย่ำแย่ลงทุกวัน ผู้คนห่างเหินศาสนา ซึ่งเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจของมนุษย์ไม่ให้ออกนอกกลุ่มนอกรทาง เมื่อไม่มีศาสนาคงจึงทำอะไรลงไปโดยไม่กลัวบาป บุญ คุณ โทษ สังคมจึงเลวร้ายลงทุกวัน ทุกที่เต็มไปด้วยภัยอันตรายที่คอยจ้องจะคุกคามชีวิตและทรัพย์สินเราได้เสมอ ข้าพเจ้ารับรู้เรื่องราวเหล่านี้จากข่าวทางโทรทัศน์ และทางข่าวหนังสือพิมพ์ ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกสะเทือนใจกับเรื่องราวเหล่านี้มากจึงถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะ โดยมีกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานดังต่อไปนี้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวของการเกิดอาชญากรรมตามสื่อต่าง ๆ พร้อมทั้งศึกษาการเขียนรูปร่างคนจากหนังสือศิลปะ เพื่อนำมาประกอบในการสร้างสรรค์งาน หลังจากข้าพเจ้าได้ข้อมูลทางวิชาการและข้อมูลภาพตามต้องการแล้ว ข้าพเจ้าได้เริ่มเขียนภาพร่างและคัดเลือกภาพร่างที่ดีที่สุดในแต่ละชุดไปขยายเป็นผลงานจริงต่อไป ซึ่งมีกระบวนการในการพัฒนาภาพร่างดังนี้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1 ประกอบด้วยภาพร่างทั้งหมด 4 ชิ้น เนื้อหาโดยรวมของแบบร่างทั้ง 4 ชิ้น เป็นเรื่องราวของเหยื่ออาชญากรรม ซึ่งข้าพเจ้าจัดวางรูปทรงของคนกระจ่ายไปทั่วทั้งภาพ โดยมีท่าทางที่แตกต่างกันไป และมีการคลี่คลายรูปทรงคนให้เหลือเพียงรูปทรงหลักโดยข้าพเจ้า จะมีการเน้นที่สีหน้าและแววตาของศพให้แสดงอารมณ์ที่เจ็บปวดและทรมานออกมาให้ได้มากที่สุด รูปทรงของคนในระยะหลังความคมชัดจะหายไปจะเหลือเพียงแค่เงาราง ๆ ทับซ้อนกันอยู่ จุดประสงค์เพื่อสร้างระยะมิติของงานในเรื่องของการใช้สีข้าพเจ้าใช้สีแดงเป็นโทนหลักของงาน ซึ่งมีทั้งสีแดงสดซึ่งหมายถึงเลือด และสีแดงที่ผ่านการผสมกับสีโดยรวมของบรรยากาศของภาพ ในบางจุดข้าพเจ้าได้เพิ่มเรื่องของสีตรงกันข้ามคือสีเขียวเข้ามาในงานเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับชิ้นงาน

แบบร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้เลือกเอาแบบร่างชิ้นที่ 2 นำไปขยายเป็นผลงานจริง เพราะแบบร่างชิ้นนี้มีความน่าสนใจ และความแปลกในเรื่องของรูปทรงคนที่ข้าพเจ้านำถ่ายทอด โดยรวมแล้วภาพร่างชิ้นนี้จึงเหมาะที่จะนำไปขยายเป็นผลงานจริงมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่หอสมุดเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

86830

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 ข้าพเจ้าได้นำเอาข้อผิดพลาดและปัญหาในผลงานชิ้นที่ 1 นำมาปรับปรุงและแก้ไขในแบบร่างชุดนี้เพื่อให้ผลงานมีความชัดเจนมากขึ้น โดยแบบร่างชิ้นนี้ข้าพเจ้าพยายามแก้ไขเรื่องของรูปทรงคน ซึ่งในชิ้นแรกจะปรากฏรูปทรงที่ยังไม่สวยและไม่ลงตัวนัก ซึ่งข้าพเจ้าได้พยายามสร้างรูปทรงคนขึ้นมาใหม่ให้มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเองมากที่สุด และพยายามจัดวางองค์ประกอบให้ดูลงตัวสวยงามและสามารถถ่ายทอดแนวความคิดออกมาให้ได้ตามที่ต้องการ ในแบบร่างชุดนี้ข้าพเจ้ายังนำเอาเรื่องราวของสิ่งของรอบตัว เช่น โต๊ะ ตู้ เติง เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในงานเพื่อเพิ่มรายละเอียดในตัวตน และตัวแทนของวัตถุนิยมที่แฝงไว้ด้วยอันตราย ในเรื่องการใช้สียังคงโทนสีเหมือนกับผลงานชิ้นแรก แต่เพิ่มความหนักแน่นของสี และเพิ่มความหนักแน่นของน้ำหนักให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

แบบร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้คัดเลือกเอาแบบร่างชิ้นที่ 3 ไปขยายเป็นผลงานจริง เพราะแบบร่างชิ้นนี้มีความสมบูรณ์ของเนื้อหา และความลงตัวของทัศนธาตุที่ประกอบกันขึ้น ซึ่งดูแล้วแบบร่างชิ้นนี้มีความกลมกลืนกันมากกว่าแบบร่างชิ้นอื่น ๆ จึงเหมาะที่จะนำไปขยายเป็นผลงานจริงต่อไป

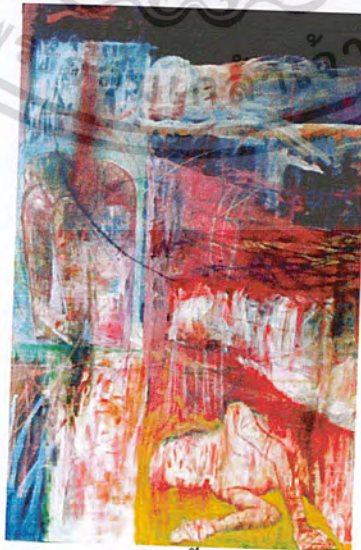
ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

แบบร่างชุดที่ 3

แบบร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลมากขึ้น และยังศึกษาการเขียนรูปร่างคนให้ออกมา น่าสนใจจากศิลปินเอกของโลกหลาย ๆ ท่าน เช่น Francis Bacon เพื่อศึกษาวิธีการแสดงอารมณ์ ความเจ็บปวดในงานของ Bacon เพื่อนำมาพัฒนาแบบร่างชุดนี้ ซึ่งแบบร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้ ลดเรื่องราวของรายละเอียดของคนลงไปอีก แต่เพิ่มเรื่องราวของการแสดงอารมณ์รุนแรงที่ถูกแทน ด้วยการใช้สีแปร่งที่เด็ดขาดและรุนแรง การใช้สีที่สดให้ความรู้สึกถึงความเป็นเลือดได้ดี และ ร่องรอยพื้นผิวต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้าพยายามเพิ่มเข้าไปเพื่อให้ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า ออกมาเป็นชิ้นงานที่มีความสมบูรณ์ที่สุดทั้งทางด้านเนื้อหาและการใช้ทัศนธาตุ

แบบร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้คัดเลือกเอาแบบร่างชุดที่ 3 ไปขยายเป็นผลงานจริงเพราะโดย ความรู้สึกส่วนตัวข้าพเจ้ารู้สึกการใช้รูปทรงของแบบร่างชุดนี้มากกว่าแบบร่างชุดอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 1

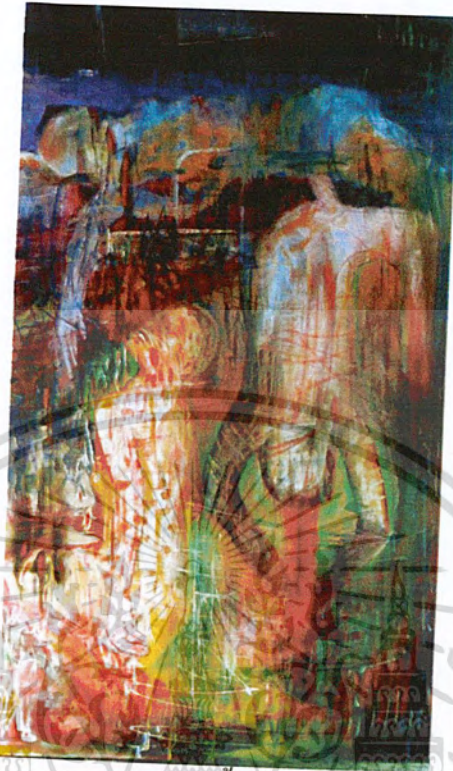

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

แบบร่างชิ้นที่ 4

แบบร่างชุดที่ 4 เป็นแบบร่างชุดสุดท้ายของผลงานชุด อาชญากรรมในชีวิตประจำวัน เป็นการนำเอาความผิดพลาด และปัญหาของผลงานที่ผ่านมา 3 ชิ้น นำมาวิเคราะห์และแก้ปัญหาจนได้แบบร่างชุดที่ 4 ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าโดยภาพรวมแล้วแบบร่างชุดนี้มีความสมบูรณ์และลงตัวกว่าแบบร่างชุดที่ผ่านมา ทั้งในเรื่องของรูปทรง การใช้สี และพื้นผิว ทุกส่วนล้วนเป็นการพัฒนาจากผลงานที่ผ่านมาทั้ง 3 ชิ้น

แบบร่างชุดที่ข้าพเจ้าได้คัดเลือกเอาแบบร่างชิ้นที่ 4 ไปขยายเป็นผลงานจริงซึ่งเป็นแบบร่างที่ข้าพเจ้าคิดว่ามีความสมบูรณ์และลงตัวมากที่สุด

กระบวนการสร้างสรรค์งานจริง

หลังจากการสรางแบบร่าง และเลือกแบบร่างชิ้นที่พอใจที่สุดได้เพื่อนำมาขยายเป็นผลงานจริง ซึ่งข้าพเจ้าได้อธิบายขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานจริง โดยละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้าพเจ้าเริ่มการสร้างงานโดยกำหนดขนาดของเฟรมโดยขยายอัตราส่วนจากแบบร่างเพื่อให้ได้สัดส่วนที่สวยงามและองค์ประกอบไม่ผิดเพี้ยนไปจากแบบร่างมากเกินไป
2. เมื่อได้ขนาดเฟรมที่พอใจ ในขั้นตอนต่อมาข้าพเจ้าใช้ผ้าด้ายดิบขึงเฟรม และรองพื้นเฟรมด้วยสีน้ำพลาสติก จำนวน 3 ครั้ง หลังจากนั้นรองพื้นด้วยน้ำกาวบางๆ เพื่อป้องกันการดูดซับสีของผ้าใบ
3. ขั้นต่อมาข้าพเจ้ารองพื้นเฟรมด้วยสีน้ำพลาสติกสีดำ เพื่อความรวดเร็วในการสร้างงานจริง
4. ในขั้นตอนต่อมาข้าพเจ้าเริ่มร่างรูปทรงคนลงไปโดยมีการเปลี่ยนจากแบบร่างไปบ้างเพื่อความสมบูรณ์ของตัวงาน
5. ข้าพเจ้าเริ่มระบายสีรูปทรงคน โดยค่อย ๆ ใช้สีจากสีเข้มขึ้นมาจนถึงจุดสว่างสุด
6. หลังจากลงสีรวม ๆ ทิ้งทั้งภาพแล้ว ข้าพเจ้าเริ่มเก็บรายละเอียดของรูปทรงคน โดยเฉพาะบริเวณที่เด่นสุดจะมีการเพิ่มรายละเอียดเยอะสุด
7. ในขั้นตอนต่อมาข้าพเจ้าสร้างพื้นผิวของงานโดยการใช้น้ำชอล์ก ชูดจืดลงไปอย่างหยาบ ๆ เพื่อแสดงอารมณ์ที่รุนแรง และแทนความเจ็บปวด รวดเร็ว ที่บุคคลเหล่านั้นได้รับ
8. ขั้นตอนสุดท้ายข้าพเจ้าสร้างพื้นผิวของงานโดยการใช้เครื่องมือเจียรไม้ ชูดลงไปบนงานเพื่อให้เกิดพื้นผิวที่หยาบกระด้าง และอาจเกิดเป็นบาดแผลบนตัวคน ซึ่งก็ใช้แทนความเจ็บปวด ที่บุคคลในภาพได้รับก่อนตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้ามุ่งหวังที่จะถ่ายทอดผลงานให้ออกมาเพื่อเป็นอุทาหรณ์ ให้นักทุกคนตั้งอยู่ในความไม่ประมาท ซึ่งหลังจากได้ภาพร่างที่พอใจแล้ว ข้าพเจ้าจึงนำแบบร่างชิ้นนั้นไปขยายเป็นผลงานจริง โดยอาศัยการประกอบกันของทัศนธาตุต่างๆ ทางศิลปะเช่น จุด เส้น สี น้ำหนัก พื้นผิว เพื่อถ่ายทอดผลงานให้ออกมาสมบูรณ์ที่สุด

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุ เป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้ผลงานศิลปะสามารถสื่อสารให้คนดูเข้าใจได้ ทัศนธาตุย่อมทำงานร่วมกันแนวความคิดที่จะนำเสนอ ถ้าขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปผลงานชิ้นนั้นก็อาจจะเรียกได้ว่าเป็นผลงานศิลปะที่สมบูรณ์ได้ แต่การที่ยึดติดกับทัศนธาตุมากเกินไป ผลงานชิ้นนั้นก็จะเป็นแค่ผลงานเรียนของนักศึกษาขาดความเป็นตัวของตัวเอง และขาดความเป็นธรรมชาติ การใช้ทัศนธาตุที่ดีและเหมาะสมจึงเป็นเรื่องสำคัญมาก ซึ่งข้าพเจ้าได้วิเคราะห์การใช้ทัศนธาตุในผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้าโดยละเอียดดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรง (Forms)

ในผลงานของข้าพเจ้านี้มีรูปทรงหลัก คือรูปทรงของคนในลักษณะอากัปกริยาต่าง ๆ เป็นศพที่มาจากภาพข่าวทางโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ในชีวิตประจำวัน โดยข้าพเจ้าจะเลือกคดีที่รู้สึกสะเทือนใจ และเป็นที่น่าสนใจ นำมาสร้างสรรค์ในผลงานของข้าพเจ้า โดยได้วิเคราะห์เรื่องของการใช้รูปทรงในงานดังต่อไปนี้

ก. รูปทรงของคน ตัวงานของข้าพเจ้ามีรูปทรงของคนเป็นหลักซึ่งล้วนเป็นเหยื่อของอาชญากรรม ซึ่งแต่ละคดีเป็นเรื่องที่โหดร้าย ดูรันทดใจ และสะเทือนใจเป็นอย่างยิ่ง มีสภาพศพของคนที่เสียชีวิตด้วยวิธีการที่ต่าง ๆ กัน เช่น ศพคนร้ายที่โดนตำรวจยิง ศพของคนทั่วไปที่โดนปล้น ศพของคู่อริที่ทำร้ายกันเอง ซึ่งเรื่องราวเหล่านี้ไม่น่าจะเกิดขึ้นในเมืองพุทธอย่างประเทศไทย รูปทรงแต่ละคนมีท่าทางที่แตกต่างกันออกไป เช่น นอนตาย นิ่งตาย หรือถูกแขวนคอ ซึ่งข้าพเจ้าแสดงท่าทางของศพออกมาให้ดูแล้วเกิดความสงสาร บุคคลเหล่านั้นมากกว่าให้งานออกมาดูน่ากลัวหรือน่าขยะแขยง

ในผลงานบางชิ้นยังปรากฏรูปทรงของเด็กซึ่งทุกวันนี้เด็กก็กลายเป็นเหยื่อของอาชญากรรมที่พบเห็นได้บ่อยมาก เช่น กรณีที่พ่อเด็กควบคุมสติไม่ได้ เพราะถูกแม่เด็กทิ้งไป ประกอบกับเด็กร้องเสียงดังทำให้พ่อจับเด็กกระแทกศีรษะกับราวสะพาน และโยนทิ้งแม่น้ำ สิ่งเหล่านี้นับเป็นเรื่องราวที่โหดร้ายทารุณมาก โดยเฉพาะเกิดจากการกระทำของผู้ที่เป็นพ่อแม่ ๆ ข้าพเจ้าใช้รูปทรงของเด็กเป็นตัวช่วยเพิ่มรายละเอียดของงานและเป็นตัวกระตุ้นอารมณ์ของคนดูให้รู้สึกกับเรื่องราวเหล่านี้มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

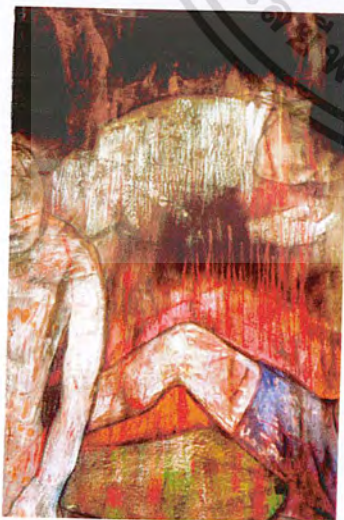

ข. รูปทรงของสภาพแวดล้อม เช่น โถ้เตี้ย ตู้ บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าได้เห็นภาพที่สุดแสนจะสะเทือนใจ เช่น คนถูกฆ่าบนเตียงนอนของตัวเอง ที่ที่ทุกคนคิดว่าเป็นที่ที่ปลอดภัยและอบอุ่นที่สุด บางครั้งก็มีคนที่ถูกฆ่าและมัดไว้ในตู้เสื้อผ้า หรือ ตู้เย็นอาจเป็นเพราะผู้กระทำการต้องการปกปิดความคิดของตัวเองจากตำรวจ ข้าพเจ้านำสิ่งของเหล่านี้มาเป็นส่วนประกอบในงานเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความรุนแรงที่แฝงอยู่ในทุกที่ที่เราอยู่แม้จะเป็นสถานที่ที่เราคิดว่าปลอดภัยที่สุด บางครั้งก็เป็นที่ยอดอันตรายที่สุดก็เป็นได้

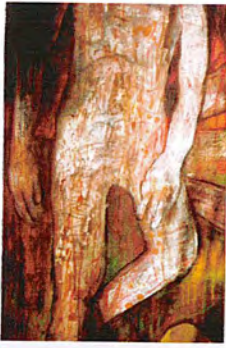
ลักษณะผิว (Textures)

ก. พื้นผิวที่เกิดจากการใช้เครื่องมือช่าง คือ เครื่องมือเจียรไม้ ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้พื้นผิวลักษณะนี้ บริเวณที่เป็นรูปทรงคน เพื่อแสดงให้เห็นถึงภาพรุนแรงที่คนเหล่านั้นได้รับ

ข. พื้นผิวที่เกิดจากการเผาไฟ ข้าพเจ้าใช้วิธีการราดทินเนอร์ลงบนงาน และจุดไฟเผา เพื่อให้เกิดคราบของเขม่าควัน ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเป็นพื้นผิวที่ทำให้งานดูน่ากลัวและยังสื่อแนวความคิดหลักได้มากยิ่งขึ้นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. พื้นผิวที่เกิดจากการตีควัสดุลงไปบนผ้าใบ เช่น เศษผ้า เศษดิน ขี้พเจ้าเป็นเป็นคนที่ให้ความสำคัญกับเรื่องพื้นผิวมากเพราะคิดว่าเป็นส่วนที่สำคัญมากที่จะทำให้งานสมบูรณ์มากหรือน้อย ผลงานชุดนี้โดยรวมแล้วประกอบไปด้วยพื้นผิวหลายชนิด รวมทั้งการตีควัสดุต่างๆ ลงไป แต่เป็นวัสดุที่มีความหนาไม่มาก และข้าพเจ้าควบคุมพื้นผิวชนิดต่าง ๆ ให้อยู่รวมกันได้โดยการใช้บรรยากาศของสีเป็นตัวควบคุมให้งานดูมีเอกภาพ

น้ำหนักสี

และความกลมกลืน

ก. บรรยากาศ และการใช้สีในผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้สร้างงานให้มีบรรยากาศที่ดูแล้วรู้สึกสดหดหู แฝงไว้ด้วยความน่ากลัวและภัยอันตรายต่างๆ โดยใช้สีแดงสดแทนลักษณะของเลือด ที่ติดอยู่ตามรูปทรงคน และตามพื้นทั่วงาน ซึ่งข้าพเจ้าให้งานออกมาตรงตามแนวความคิดได้มาก ข้าพเจ้าใช้สีแดงเป็นบรรยากาศส่วนใหญ่ของงาน และมีการเจือสีตรงกันข้ามคือสีเขียวเข้าไปในบางจุด เพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับงาน ในผลงานทั้งสี่ชิ้นข้าพเจ้าใช้สีดำเป็นน้ำหนักสุดท้ายซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าสีดำ สามารถช่วยในเรื่องของระยะของงาน ทำให้งานมีระยะที่ชัดเจนขึ้นและยังดูหนักแน่นขึ้นอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

ผลงานศิลปะนั้นมียุคองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นมนุษย์กับส่วนที่เป็นวัตถุ ส่วนที่เป็นมนุษย์เป็นส่วนที่สำคัญที่สุด ประกอบไปด้วยการทำทางต่าง ๆ ที่นำมาจากภาพจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนที่สำคัญคือส่วนวัตถุ เป็นส่วนเสริมให้งานสมบูรณ์ขึ้น ซึ่งเป็นส่วนบรรยากาศที่เกิดขึ้นของคตินั้น ไม่ว่าจะเป็น โຕ้ะ ม้านั่ง เติง ที่นอน ก็ล้วนนำมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ หลังจากข้าพเจ้าเลือกแบบร่างที่มีองค์ประกอบที่สมบูรณ์และลงตัวมากที่สุดมาขยายเป็นผลงานจริง และในขั้นตอนการสร้างงานจริงข้าพเจ้าได้ปรับปรุงองค์ประกอบไปจากแบบร่างเพื่อความเหมาะสม ซึ่งได้วิเคราะห์ถึงทัศนธาตุ และการจัดองค์ประกอบโดยรวมผลงานเป็นข้อ ๆ โดยเริ่มต้นจากความกลมกลืน ความเป็นเด่น สัดส่วน และความสมดุล ด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปผลงานจริงชิ้นที่ 3

อาชญากรรมในชีวิตประจำวัน 3

รูปโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 3

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ลดจำนวนของรูปทรงคนออกไปให้เหลือเพียงจุดเด่นหลักในระบะหน้าและค่อยหายไปกับระบะหลัง ความกลมกลืนของผลงานชิ้นนี้อยู่ที่เรื่องของบรรยากาศ ข้าพเจ้าคุมโทนสีของภาพโดยใช้สีเป็นตัวเชื่อมรูปทรงเข้าด้วยกัน บริเวณหมายเลข 1 เป็นรูปของคนที่มีความชัดเจนมากกว่าจุดอื่น หมายเลข 2 จะเป็นรูปทรงที่มีความสำคัญรองลงมา และค่อยๆ กลืนหายไปกับรูปทรงหมายเลข 3 และหมายเลข 4 จนกลายเป็นพื้นหนึ่งในหมายเลข 5 ในส่วนของพื้นผิวที่เกิดจากการชูดิจลดลงไป ข้าพเจ้าได้กระจายพื้นผิวเหล่านี้ไปทั่วภาพเพื่อให้ผลงานเกิดความกลมกลืนกันทั่วทั้งภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความหลากหลาย (Variety)

ในผลงานชิ้นนี้สิ่งที่มีความหลากหลายมากคือ เรื่องราวของพื้นผิว ซึ่งมีพื้นผิวที่เกิดจากการทำด้วยวิธีต่าง ๆ หลายอย่างไม่ว่าจะเป็นการราดทินเนอร์ลงไปแล้วจุดไฟเผาเพื่อให้เกิดคราบ การใช้เครื่องมือเจียรไม้ ชูคชิดลงไปเพื่อให้ได้พื้นผิวที่ดูแล้วมีความหยาบและสื่อถึงความรุนแรงได้มาก พื้นผิวที่เกิดจากการปาดป้ายสีอย่างฉับไว และทิ้งให้กลายเป็นเรื่องราวของพื้นผิว ในงานของข้าพเจ้าจะปรากฏความหลากหลายของพื้นผิวอยู่มาก แต่ข้าพเจ้าก็ใช้สีเป็นตัวควบคุมพื้นผิวเหล่านั้นไม่ให้มีความโดดเด่นหรือขัดแย้งกันมากเกินไป นอกจากนี้ยังมีความหลากหลายในเรื่องของท่าทางของศพที่แสดงอาการที่แตกต่างกันออกไป แต่ทุกท่าทุกคนก็ล้วนเป็นภาพที่น่าสงสารเป็นอย่างยิ่ง

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในผลงานของข้าพเจ้าจะปรากฏอยู่ในรูปหมายเลข 6 ซึ่งเป็นรูปทรงนั่งในตู้และใช้น้ำหนักเข้มกับรูปทรงในกลุ่มหมายเลข 1-4 ซึ่งเป็นกรสมดุลที่ใช้น้ำหนักของสีเข้ามาช่วยรูปหมายเลข 6 อาจมีชิ้นเดียวแต่ใช้น้ำหนักเข้มกว่ารูปทรงในกลุ่มหมายเลข 1-4 มองโดยรวมจะรู้สึกทั่วทั้ง 2 ข้างสมดุลกัน

4. สัดส่วน (Proportion)

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้ากำหนดให้รูปทรงคนมีขนาดสัดส่วนที่ผิดแปลกไปจากความเป็นจริงในธรรมชาติ แต่เน้นลักษณะการเขียนที่เป็นเอกลักษณ์ส่วนตัวมากกว่าเน้นความเหมือนจริง และข้าพเจ้าแบ่งเนื้อหาของงานออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ส่วนของรูปทรง ซึ่งเป็นส่วนเนื้อหาหลักของงานและส่วนของพื้นผิว ซึ่งเป็นส่วนมาส่งเสริมและผลักดันให้งานมีความสมบูรณ์ และแสดงให้เห็นถึงความโหดร้ายโดยการใช้สัญลักษณ์ คือพื้นผิวเหล่านั้น และพื้นผิวยังมีส่วนสำคัญอย่างมากที่ทำให้งานของข้าพเจ้ามีความน่าสนใจมากขึ้นกว่าการใช้เทคนิคเขียนสีน้ำมันเพียงอย่างเดียว

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นของผลงานชิ้นนี้อยู่บริเวณหมายเลข 1 ซึ่งเป็นรูปคนที่ถูกฆ่าตายนอนอยู่ ข้าพเจ้าพยายามเน้นรายละเอียดต่าง ๆ เช่น สีหน้า และกิริยาอาการ ที่แสดงถึงความเจ็บปวดทรมาน ให้ออกมาดีที่สุดในระยะหมายเลข 2 และ 3 จะเป็นรูปทรงที่ใช้ผลัดกระยะให้งานดูมีความลึกในส่วนจากรูปหมายเลข 6 เป็นรูปทรงขนาดใหญ่แต่อยู่ในบรรยากาศสีเข้มทำให้ไม่เด่นเท่ากับรูปทรงหมายเลข 1 ซึ่งโดยรวมแล้วข้าพเจ้าคิดว่าผลงานเป็นงานที่ค่อนข้างจะมีความสมบูรณ์ทั้งในเรื่องของทัศนธาตุและเนื้อหาในระดับหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปผลงานจริงชิ้นที่ 4

อาชญากรรมในชีวิตประจำวัน

รูปโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 4

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานชิ้นนี้มีเรื่องของความกลมกลืนที่เห็นได้ชัดคือ เรื่องของพื้นผิว ซึ่งทุกจุดจะมีความกลมกลืนกัน ภายในภาพอาจมีความหลากหลายของพื้นผิว แต่พื้นผิวเหล่านั้นการควบคุมด้วยการใช้สีทำให้บรรยากาศของทั้งภาพมีความกลมกลืนกันมาก รูปทรงคนหมายเลข 1 จะมีความคมชัดมาก และค่อย ๆ กลืนไปกับบรรยากาศในหมายเลข 2, 3, 4 และ 5 จนกลายเป็นพื้นหลังในระยะที่ 7 ซึ่งในพื้นหลังที่เป็นสีดำ อันเกิดจากการเผาไฟแต่ในพื้นดำนั้นก็ยังมีสีของบรรยากาศแทรกอยู่ ทำให้ระยะหลังไม่ทึบตันจนทำให้ภาพขาดอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความหลากหลาย (Variety)

ภายในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้เพิ่มความหลากหลายในเรื่องของท่าทางของรูปทรงคนที่มีทั้งศพที่นอนอยู่ นั่ง หรือถูกแขวนอยู่ ซึ่งล้วนแต่เป็นภาพที่น่าเวทนาเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังได้เพิ่มความหลากหลายในเรื่องของพื้นผิว ที่เกิดจากเทคนิคที่ต่างกันออกไป และให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันด้วย ข้าพเจ้ายังนำเส้นของเตียงนอนมาสร้างให้เกิดความขัดแย้งกับเส้นโค้งของรูปทรงคน ซึ่งก็ช่วยให้งานดูน่าสนใจขึ้น

3. ความสมดุล (Balance)

ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าจัดวางองค์ประกอบโดยไม่เน้นเรื่องของความสมดุลมากนัก แต่เป็นการวางรูปทรงลงไปตามความรู้สึกและพยายามหลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์ทางด้านองค์ประกอบศิลป์ ข้าพเจ้าใช้ทัศนธาตุอย่างอิสระ ภายในภาพจึงไม่เกิดความสมดุลมากนักจะเห็นได้ว่ารูปทรงวางอยู่กระจัดกระจายและมีการปล่อยพื้นที่ว่างเพื่อเป็นจุดพักสายตา กล่าวโดยสรุปผลงานชิ้นนี้อาจจะไม่มี ความสมดุลตามหลักขององค์ประกอบศิลป์มากนัก

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนของผลงานชิ้นนี้ยังคงมีความคล้ายกับผลงานชิ้นที่ 3 ซึ่งจะต่างออกไปตรงที่ การปล่อยพื้นที่ว่างซึ่งในบางจุดจะปรากฏพื้นที่ว่างมาก แต่บางจุดจะเน้นไปด้วยรูปทรงและพื้นผิว ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าพยายามพัฒนาการเขียนรูปร่างคนให้มีเอกลักษณ์และความเป็นส่วนตัวมากขึ้น โดยตัดรายละเอียดที่ไม่จำเป็นทิ้งไป คงเหลือแต่ส่วนที่ต้องการเน้น เช่น มือ สีหน้า และ ส่วนโค้งต่างๆ ที่น่าสนใจ ซึ่งการเขียนรูปร่างคนในลักษณะนี้ ความจำเป็นในเรื่องของสัดส่วนที่เหมือนจริงจึงไม่มีความจำเป็นมากนัก

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ในผลงานชิ้นนี้จุดเด่นของงานจะอยู่ตรงหมายเลข 1, 2 และ 3 ตามลำดับในหมายเลข 1 เป็นรูปทรงของคนที่ถูกฆ่าตายโดยใช้ผ้าปิดจมูกให้ขาดอากาศหายใจ ส่วนหมายเลข 2 เป็นศพที่ถูกแขวนคอ ซึ่งล้วนแต่เป็นการตายที่ถูกข่มขู่มาทั้งสิ้น ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับจุดเด่นของงานมาก โดยการเน้นสีหน้าและท่าทางให้ออกมาสื่อถึงความเจ็บปวดทรมานมากที่สุด และยังเพิ่มความน่าสนใจให้กับงานโดยการเพิ่มเรื่องราวของพื้นผิวลงไปบนรูปทรงของศพ เพื่อแทนร่องรอยของการถูกทำร้ายด้วยวิธีการที่แตกต่างกันออกไป โดยภาพรวมแล้วข้าพเจ้ารู้สึกพอใจกับผลงานชิ้นนี้มาก ซึ่งผลงานชิ้นนี้ก็เป็นการแก้ปัญหา และปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ ของงานชิ้นที่ 1-3 นำมาพัฒนาให้เกิดเป็นผลงานชิ้นนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

เรื่องราวของอาชญากรรม การต้องสูญเสียชีวิต คงไม่มีใครอยากให้เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นกับตน หรือคนที่ตนรัก แต่เรื่องราวเหล่านี้เกินกว่าที่อำนาจของคุณจะบัญชาได้ แต่สิ่งที่ทุกคนทำได้ นั่นคืออยู่ให้ห่างเรื่องราวที่เป็นสาเหตุให้เกิดอาชญากรรม เช่น ประพฤติตัวเป็นคนดีไม่เข้าไปยุ่งกับเรื่องราวของยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นผู้ขาย หรือเสพเอง เพราะสังเกตได้ว่าทุกวันนี้ข่าวอาชญากรรมในหน้าหนังสือพิมพ์หรือจอโทรทัศน์ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากเรื่องราวของยาเสพติด ทั้งนี้ การตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาทก็เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตของคนทุกคนปลอดภัยอยู่ได้ภายใต้สังคมที่เต็มไปด้วยอันตรายอย่างทุกวันนี้

มนุษย์ทุกคนกลัวความตาย การนำเสนอผลงานชุดนี้ข้าพเจ้ามิได้มุ่งเน้นให้คนดูเกิดอารมณ์ในทางลบ แต่ต้องการแค่ให้ผลงานชิ้นนี้เป็นประจักษ์พยานของการกระทำที่โหดร้าย และแสนจะเลวทรามของเคนสังคมบางกลุ่ม และมุ่งหวังที่จะให้ผู้คนทุกคนในสังคมตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้ไม่มองว่าสิ่งเหล่านี้ยังอยู่ห่างไกลตัวเรานัก จนใช้ชีวิตอย่างประมาทขาดความระมัดระวังทำให้เหตุการณ์เหล่านี้เกิดกับตัวคุณได้ ข้าพเจ้านำความรู้สึกสะเทือนเหล่านั้นมาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะในแนวกึ่งเหมือนจริง โดยอาศัยเทคนิคจิตรกรรม สีน้ำมันบนผ้าใบ และนำวัสดุต่าง ๆ เข้ามาประกอบในงานบ้างเล็กน้อย เช่น เศษผ้า ดิน ไม้ เพื่อให้ส่งผลในเรื่องของพื้นผิว โดยข้าพเจ้าเริ่มต้นสร้างสรรค์ผลงานโดยการรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ นำมาสร้างเป็นแบบร่างทั้งหมด 12 ชิ้น และเลือกแบบร่างมาขยายเป็นผลงานจริงทั้งหมด 4 ชิ้น โดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์และวิเคราะห์ทัศนธาตุ และองค์ประกอบอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งข้าพเจ้าได้นำปัญหาและข้อผิดพลาดของงานชิ้นแรกไปแก้ไขและปรับปรุงผลงานในชิ้นต่อมาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการสร้างสรรค์งานศิลปะหรืองานใด ๆ ก็ตามข้าพเจ้าคิดว่าทุกคนเจอปัญหาในการทำงาน ซึ่งแล้วแต่ว่าจะเป็นปัญหาเล็ก ๆ ที่แก้ง่าย ๆ หรือปัญหาใหญ่ที่แก้มีตก การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้าก็เจอปัญหาหลายอย่าง ซึ่งปัญหาหลักก็คือ เรื่องของพื้นเฟรมที่ดูดี ทำให้งานที่เสร็จแล้วทิ้งไว้สีจะจืดลงไป ซึ่งข้าพเจ้าก็พยายามแก้ไขในชิ้นต่อมาโดยเริ่มแก้ตั้งแต่ขั้นตอนการรองพื้นเฟรม ซึ่งก็ปรากฏว่าผลงานชิ้นต่อ ๆ มาดีขึ้น ปัญหาใหญ่อีกอย่างคือ เรื่องของการขาดข้อมูลที่ดีทำให้งานออกมาขาดอารมณ์บางอย่างไปบ้าง เพราะข้อมูลส่วนใหญ่ที่ข้าพเจ้าใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในทางอื่น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำงานเป็นข้อมูลที่ได้มาจากหนังสือพิมพ์ หรือหนังสืออาชญากรรม และข้าพเจ้าก็ขาดโอกาสที่จะได้เห็นสภาพศพกับตา บางครั้งทำให้การทำงานทำได้ไม่ละเอียดเท่าที่ควร ซึ่งข้าพเจ้าก็พยายามแก้ไขและปรับปรุงจนผลงานดีขึ้นในชั้นต่าง ๆ มา

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้รับความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับงานศิลปะมากมาย ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งเหล่านี้มีประโยชน์อย่างมากในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชิ้นต่อไปให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ และมีแนวทางที่ชัดเจนขึ้นในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิระพันธ์. ศิลปกรรมที่ 20. สำนักพิมพ์ เมืองโบราณ, 2545.
- ชลุด นิมเสมอ. องค์ประกอบศิลป์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2541.
- บุญเลิศ บุตรขาว. กายวิภาคสำหรับผู้ศึกษาศิลปะ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์. 2539.
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อศนีย์ ชูอรุณ. ประวัติศิลปะตะวันตก. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์. 2530.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

อาชญากรรมในชีวิตประจำวัน 1, 2547
 เทคนิค จิตรกรรมผสม (สีน้ำมัน สีอะคริลิก สีชอล์ก)
 ขนาด 200 x 250 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

อาชญากรรมในชีวิตประจำวัน 2, 2547

เทคนิค จิตรกรรมผสม (สีน้ำมัน สีอะคริลิก สีชอล์ก)

ขนาด 160 x 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

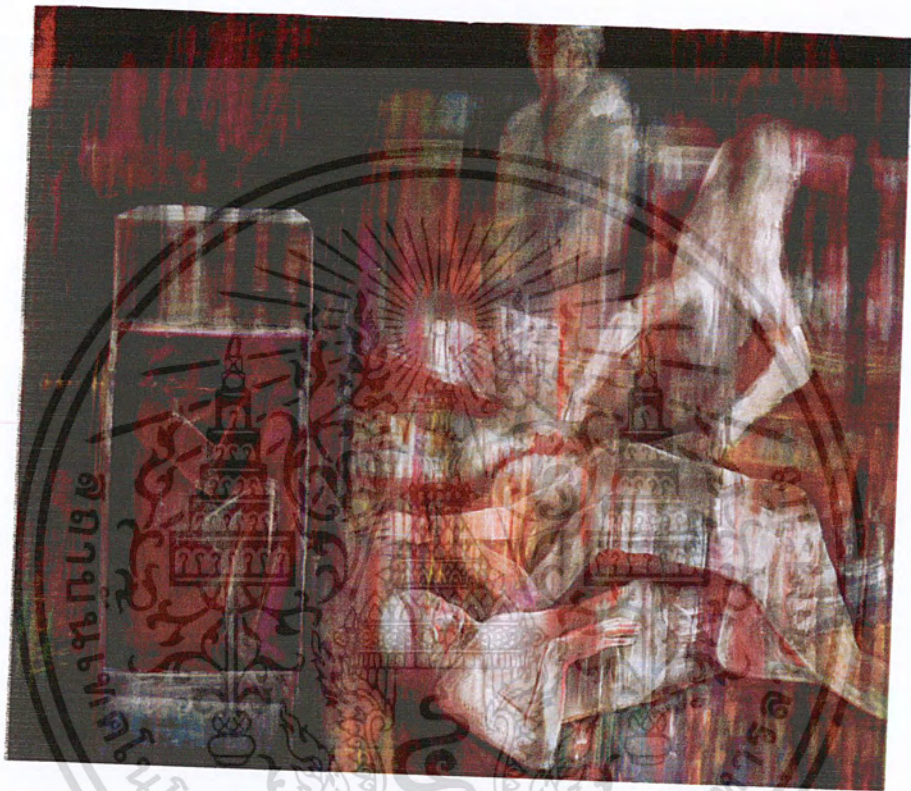
อาชีพกรรมในชีวิตประจำวัน 3, 2547

เทคนิค จิตรกรรมผสม (สีน้ำมัน สีอะคริลิก สีชอล์ก)

ขนาด 200 x 250 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

อาชญากรรมในชีวิตประจำวัน 4, 2547
 เทคนิค จิตรกรรมผสม (สีน้ำมัน สีอะคริลิก สีชอล์ก)
 ขนาด 180 x 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นาย คมกฤช งามเชื้อ
เกิด 12 มีนาคม 2525
ที่อยู่ 35 หมู่ 1 ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา 82130

การศึกษา

- โรงเรียนบ้านกระโสม
- โรงเรียนคิงกัฟงาวิทยายน
- วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช
- ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2545
- ร่วมแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 48
  - ร่วมแสดงศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” ของบริษัท โดซิมา
  - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ณ ห้างสรรพสินค้า ซีคอนสแควร์
- 2547
- ร่วมงานนิทรรศการ 10 ปีจิตรศิลป์ “ศิลปะเคียงคู่เทคโนโลยี” ณ อาคารเดอะลีลมเกลอเรีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้